

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

Заснована 21 квітня 1927 р.



№35-36

(3369-3370)

15 листопада
2021 р.

Виходить
двічі на місяць
Безкоштовно

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком кожного громадянина України. Але боронити свою Батьківщину треба вміти. Надто коли загроза стає не умовною, а цілком реальною, і військові знання, вміння та навички можуть знадобитися будь-якої миті. Саме такий період переживає нині Україна, тож і організація військової підготовки не лише у військових навчальних закладах, але й у цивільних вишах, які готують офіцерів запасу, набуває особливого значення. У цивільних закладах вищої освіти на-

вчання громадян України, здатних після його завершення за необхідності встати на оборону рідної країни пліч-о-пліч з кадровими офіцерами, здійснюється на кафедрах військової підготовки. Однією з найстаріших в Україні є кафедра військової підготовки КПІ ім. Ігоря Сікорського. За роки своєї діяльності вона випустила тисячі офіцерів запасу, багато з яких у різні періоди нашої історії ставали офіцерами бойовими. А для деяких її випускників служба в Збройних Силах та інших силових структурах нашої держави стала справою всього життя.

Кафедри військової підготовки КПІ – 95!



У жовтні цього року виповнилося 95 років від початку викладання військової підготовки. Такою довгою історією може похвалитись далеко не кожний заклад вищої освіти України.

Історія нашої держави засвідчує, що підготовка військових спеціалістів у мирний час, не говорячи вже про теперішні події, коли ведуться бойові дії на території нашої Батьківщини, вкрай необхідна.

Отож головною метою, що визначалася для військової підготовки ще в 1926 році, було підвищення обороноздатності та рівня мобілізації військ. Такі цілі ставить перед собою кафедра військової підготовки і тепер.

І хоча за 95 років існування військової кафедри КПІ ім. Ігоря Сікорського відбулися події, які глобально вплинули на суспільство, але й до сьогодні сутність підготовки майбутніх офіцерів запасу на ній не змінилася – надання військових знань і умінь для громадян України. Щоправда, тепер ця підготовка має значно ширший спектр фахових напрямів, ніж це було на початку існування кафедри.

А почалася її історія так. У березні 1926 року відбувся перший Всесоюзний з'їзд делегатів орга-

нізації Військово-наукового товариства СРСР, у роботі якого брав участь ректор Київського політехнічного інституту Вікторин Флавіанович Бобров.

На цьому з'їзді було визначено завдання щодо воєнізації навчальних закладів. З метою його виконання керівництво Київського політехнічного інституту ухвалило рішення про організацію в інституті військово-наукового гуртка. До цього гуртка записувалися ті, хто хотів сприяти укріпленню обороноздатності держави, – студенти, професорський склад та технічні службовці. Для активної підготовки до воєнізації в КПІ створили організаційний комітет, головою якого був ректор В.Ф. Бобров.

Наказом по особовому складу РСЧА № 780 від 4 листопада 1926 року старшим військовим керівником вишів м. Києва і військовим керівником КПІ був призначений заступник начальника школи червоних командирів імені Каменєва комбриг Володимир Олександрович Ольдерогге. При КПІ було створено

військовий кабінет, у якому мала бути зосереджена вся навчальна агітація, схеми, діаграми, матеріальна частина зброї та посібники для вивчення військової справи. На посаду його завідувача 17 вересня 1926 року було призначено Михайла Івановича Костка.

2 жовтня 1926 року В.О. Ольдерогге доповідає керівництву КПІ про хід підготовки до воєнізації і пропонує розпочати військове навчання студентів з 15 жовтня. Відтоді цей день вважається днем початку військової підготовки в КПІ.

Від першого навчального року воєнізації заняття за спеціальністю планувалось починати на 2-3 курсах. У 1926/1927 навчальному році ці заняття проводилися в 21 групі, до складу яких увійшло понад 1500 осіб.

16 вересня 1930 року в Київському політехнічному інституті було створено військову кафедру, завідувачем якої став В.О. Ольдерогге.

До 1941 року військова кафедра готувала командирів взводів запасу проводового та радіозв'язку, наземної артилерії, протихімічного захисту і саперів. До початку Другої світової війни кафедра підготувала більше ніж 5000 командирів взводів запасу.

Після повернення в 1944 році до м. Києва і до 1948 року військова кафедра готувала для Червоної армії стройових офіцерів автомобільних військ із числа чоловіків, придатних до строювої служби. З числа чоловіків, придатних до нестройової служби, і жінок військова кафедра готувала офіцерів технічного складу автомобільних військ.

З 1948 по 1953 рр. здійснювалась підготовка офіцерів запасу для автомобільних військ і військ зв'язку, з 1953 по 1960 рр. – офіцерів запасу для військ протиповітряної оборони (ППО) країни, а починаючи з 1960 року – офіцерів запасу для військ ППО Сухопутних військ. У 1969 році на кафедрі розпочалася підготовка військових інженерів запасу для Військово-Морських сил.

У НОМЕРІ:



Адреси успіху:
історії переможців 3



Новий напрям
співпраці з Ізраїлем 4



Увага, конкурс!
4-5



ІЕЕ – 75:
віхи історії 6-7



Згадуючи літо 8



В.Ф. Бобров



В.О. Ольдерогге



Кафедри військової підготовки КПІ – 95!

стор. 1 У 1960-1975 рр. військову кафедру очолював ветеран Другої світової війни полковник Олександр Григорович Ніколасв.

У 1969-1985 рр. із числа студентів електроакустичного факультету військова кафедра готувала військових інженерів офіцерів для ВМФ за спеціальністю "Бойове застосування гідроакустичних станцій ВМФ".

У 1988 році військову кафедру очолив полковник Віктор Данилович Тетерятник.

Навчальний процес на кафедрі здійснювався за допомогою комплексних завдань: навчання, виховання і прищеплення практичних навичок студентам – майбутнім офіцерам запасу.

Основою процесу їхньої підготовки було якісне вивчення матеріальної частини і оволодіння бойовою технікою зенітно-ракетного комплексу та систем зенітної артилерії.

Активно розвивалися міжнародні зв'язки військової кафедри КПІ та військової кафедри Вроцлавського політехнічного інституту.

Важливим елементом освітнього процесу були навчальні збори у військах. Вони організовувалися за 144-годинною програмою та проходили у військових частинах Київського, Білоруського, Ленінградського, Північно-Кавказького та інших військових округів.

Безпосереднє знайомство студентів з умовами служби та побуту армійських колективів забезпечувало гармонійність формування особистості майбутніх офіцерів запасу, досконалість командних та методичних навичок, що набувалися ними під час вивчення курсу військової підготовки в інституті.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 19 серпня 1992 р. № 490 "Про реформу системи військової освіти", наказу міністра оборони України від 25.06.1992 р. № 133 "Про реформування системи військової освіти в Україні" та Директиви начальника Головного штабу Збройних сил України від 31 червня 1993 року ДПШ-122 з метою забезпечення якісної підготовки студентів Київського політехнічного інституту за програмою офіцерів запасу з 1 вересня 1993 року кафедру вій-

ськової підготовки реорганізовано у факультет військової підготовки при КПІ.

Згодом, відповідно до наказу Міністерства оборони України та Міністерства освіти України від 23 лютого 1999 р. № 52/48, факультет військової підготовки було перетворено на Військовий інститут Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут".

Начальником інституту був призначений полковник В.Д. Тетерятник, заступником начальника інституту – полковник Володимир Єгорович Довгополий, заступником начальника інституту з навчальної та наукової роботи – полковник Анатолій Дмитрович Лемешко, заступником начальника інституту з виховної роботи – полковник Олександр Петрович Піткєвич, заступником начальника інституту з озброєння – полковник Олександр Вітольдович Ожегов.

Військовий інститут працював у складі двох факультетів:

– факультет № 1 "Факультет військової підготовки" (начальник – полковник Юрій Михайлович Радченко, заступник – полковник Олександр Михайлович Лоза);

– факультет № 8 "Факультет захисту інформації" (начальник – полковник Михайло Іванович Семенченко, заступник начальника факультету з навчальної роботи – полковник Іван Олексійович Восколович, заступник начальника факультету з виховної роботи – полковник Михайло Олександрович Субкар'єв).

З метою подальшого вдосконалення підготовки офіцерських кадрів для Збройних сил України, Служби безпеки України та інших військових формувань у рамках єдиної системи військової освіти та науки, на виконання Постанови Кабінету Міністрів України від 23 березня 2001 р. № 269 "Про створення Військового інституту телекомунікацій та інформатизації Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут" і Наукового центру зв'язку та інформатизації Збройних сил на базі Київського військового двічі орденів Червоного прапора інституту управління і зв'язку та Військового інституту Національного технічного університету України "Ки-

ївський політехнічний інститут", які було ліквідовано, створено Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут" (ВІПІ НТУУ "КПІ"). Начальником інституту призначено полковника В.Д. Тетерятника.

Факультет військової підготовки увійшов до складу ВІПІ НТУУ "КПІ", начальником факультету був призначений полковник Ю.М. Радченко (2001-2003), потім – полковник О.М. Лоза (2003-2015). Упродовж цього періоду в КПІ готували офіцерів запасу для військ протиповітряної оборони, технічного складу автомобільних військ, військових інженерів для Військово-Морських сил.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 30.01.2015 р. № 94 "Про реорганізацію та утворення військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів" в НТУУ "КПІ" утворено кафедру військової підготовки, яка входить до системи підпорядкування Командуванню Сухопутних військ Збройних сил України.

Ліцензований обсяг освітньої послуги складає 1620 осіб.

З 2015 року було започатковано нові військово-облікові спеціальності: "Організація захисту інформації та кібернетичної безпеки в інформаційно-телекомунікаційних системах", "Експлуатація та ремонт безпілотних авіаційних комплексів", "Застосування військових частин і підрозділів технічного захисту інформації".

Навчально-матеріальна база для проведення занять за 19 військово-обліковими спеціальностями відповідає вимогам керівних документів.

Нині на кафедрі військової підготовки за програмою підготовки офіцерів запасу окрім студентів КПІ ім. Ігоря Сікорського, навчаються студенти більше ніж 20 закладів вищої освіти міста Києва.

Для навчання громадян України залучаються офіцери запасу та у відставці, які мають досвід управлінської діяльності, багатий педагогічний, науковий, практичний та бойовий досвід участі в антитерористичній операції/операції об'єднаних сил (АТО/ООС), займали керівні посади в органах

військового управління, під час проходження військової служби у військах. Частина з них проходила службу в Університеті оборони України та вищих військових навчальних закладах на посадах начальників кафедр, старших викладачів, викладачів.

Зусиллями колективу кафедри вдалося вдосконалити систему підготовки майбутніх офіцерів запасу з питань тактичної підготовки. Для цього застосовуються новітні технології, створено електронний навчальний посібник, розроблено навчальний матеріал у мультимедійному середовищі. Електронні презентації сприяють детальному вивченню засобів повітряного нападу розвинених країн світу та бойового застосування частин і підрозділів, питань внутрішнього порядку у військовій частині (підрозділі), порядку організації та несення служби добовим нарядом, у тому числі й вартою.

Велику увагу приділено й розробкам сучасних комп'ютерних програм, які дозволяють майбутнім офіцерам грамотно та в короткі терміни приймати обґрунтовані рішення на бойове застосування підрозділу.

Відкрито і обладнано сучасний тир. Навчальні стрільби проводяться з автоматів АК-74, пістолетів Макарова, пістолетів Марголіна та малокаліберних гвинтівок. Тож вогневу підготовку студенти КПІ ім. Ігоря Сікорського не лише вивчають у теорії, але й набувають відповідних навичок на практиці, адже якісна підготовка офіцерів запасу без практичних занять просто неможлива.

Для успішного засвоєння теоретичного та практичного матеріалу з кожної спеціальності на кафедрі створено та обладнано сучасні навчальні класи. Окремо створено класи з вивчення організації та бойового застосування загальновійськових частин і підрозділів, обладнано два комп'ютерні класи.

Багато громадян України після закінчення навчання на кафедрі військової підготовки пов'язали свою долю з охороною нашої держави від посягань на територіальну цілісність у складі Збройних сил України та інших силових структур.

*О.О.Царенко, полковник запасу, завідувач кафедри
С.М.Бех, заступник завідувача кафедри*



АДРЕСИ УСПІХУ

Бажання та самодисципліна – найважливіші складові успіху

Такого принципу дотримується в роботі і житті професор кафедри інформаційно-комунікаційних технологій та систем Аліна Мошинська, переможниця університетського конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2020".



Аліна Мошинська

"Бажання стати викладачем Київської політехніки, – розповідає Аліна Валентинівна, – з'явилося ще в дитинстві. Мій дідусь, Степан Якович Свірен, понад тридцять років (1961-1996 рр.) працював доцентом кафедри ЦЕС електроенергетичного факультету КПІ (нині – кафедра електричних станцій ФЕА) і багато розповідав про свою роботу. Самодисципліну в навчанні

мені прищепили на фізико-математичному відділенні в Політехнічному ліцеї КПІ. Тож коли стала студенткою Інституту телекомунікаційних систем КПІ ім. Ігоря Сікорського, почувалася дуже комфортно, мені було цікаво і подобалося навчатися".

Наукову діяльність студентка розпочала ще на другому курсі під керівництвом д.т.н., проф. Л.О. Уривського. Їй пощастило, адже в особі Леоніда Олександровича гармонійно поєднався талант ученого-винахідника й організатора з широким колом наукових інтересів. Не зупиняючись на власних досягненнях, він пропонує молоді напрями нових наукових досліджень, заохочуючи і захоплюючи своїм прикладом. "Завдяки науковому керівнику я стала зв'язківцем, – говорить Аліна Валентинівна. – Тоді я ще не знала, що наші творчі пошуки і дослідження дадуть початок науковій школі з прикладної теорії інформації для телекомунікацій, яка налічує нині більше десяти науковців". На сьогоднішній день вони пов'язані з дослідженням бездротових технологій передавання інформації для систем Інтернету речей.

Перше враження, справа, результат завжди пам'ятні. Для молодого викладача А. Мошинської таким стало створення і впровадження нової навчальної дисципліни "Прикладна теорія інформації для телекомунікацій", яка народилася після захисту кандидатської дисертації в 2009 році. "Серед інших дисциплін, які я викладаю, вона надихає мене найбільше", – зізнається вона.

У творчому доробку молодого науковця понад 50 наукових праць, серед яких статті у

виданнях, що входять до міжнародної наукометричної бази даних Scopus, статті у фахових журналах України, тези і матеріали конференцій різних рівнів, патент на корисну модель, впровадження за результатами НДР. У 2020 році вона захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук на тему "Стратегії передачі інформації в мультисервісних телекомунікаційних системах".

"Одним із захопливих занять, пов'язаних з професійною діяльністю, вважаю виконання мною обов'язків відповідального редактора міжнародного наукового журналу "Information and Telecommunication Sciences", який видається в нашому університеті, – додає науковиця. – У 2010 р. проректор з наукової роботи академік НАН України Михайло Юхимович Ільченко запропонував мені приєднатися до команди редакції. Для мене бути учасником створення та розвитку наукового видання є неоціненним досвідом. Одинадцять років наша команда працює не зупиняючись, опрацьовуючи все до дрібниць. І я пишаюся тим, що наш журнал входить до фахових видань категорії "Б" та публікує матеріали вчених з різних куточків світу".

У вільний час Аліна Валентинівна цікавиться психологією та технікою комунікації, що сприяє особистісному розвитку й допомагає у викладацькій діяльності. Спираючись на власний досвід і практику колег, вона радить майбутнім молодим ученим не боятися чогось не знати, а боятися небажання пізнавати нове. "Пізнання – це рух, а рух – це життя", – впевнена вона.

Надія Вдовенко



Данило Ляудянський

Перемога в проєкті як квиток у майбутнє

Студент 3-го курсу РТФ КПІ ім. Ігоря Сікорського Данило Ляудянський переміг в інноваційно-освітньому проєкті "Насіння для майбутнього – 2021" ("Seeds For The Future 2021"), організованому компанією "Huawei".

В інноваційно-освітній програмі цього проєкту, яка тривала вісім днів у Києві, взяли участь 20 українських студентів із 14 закладів вищої освіти. Упродовж цих днів учасники програми прослухали лекції про 5G, штучний інтелект, хмарні обчислення, кібербезпеку, big data від провідних експертів телекомунікаційної галузі "lifecell", "Vodafone Ukraine", "Kyivstar", експертів штабквартири "Huawei" в Шеньчжені, директора "Huawei Ukraine" пана Ма Цзі. А ще презентували свої ідеї в рамках проєкту "Tech4Good" та ознайомилися з традиційною і сучасною культурою Китаю.

По завершенню курсу учасники отримали сертифікати і запрошення прийти оплачуване стажування в компанії "Huawei Ukraine". Тепер Данило стажер у цій компанії та ділиться своїми враженнями:

– Під час участі у програмі "Насіння для майбутнього" я познайомився з багатьма амбітними людьми і, чесно кажучи, почав дивитися на світ набагато ширше... Під час стажування працював на позиції datacom-інженера, тобто людини, яка відповідальна за проєктування та забезпечення всім необхідним телекомунікаційних мереж. Буду чесним: спочатку було важко, тому що я ніколи не стажувався, а тут ще й велика компанія... І насамперед важко було звикнути до темпу роботи: у КПІ все ж таки простіше. І хоча я, по суті, вивчав ази мереж та допомагав у різних невеличких завданнях, але досвід, якого я набув, важко переоцінити... Завдяки підтримці факультету я дійсно отримав квиток у майбутнє і тепер більш-менш розумію, ким я хочу стати після завершення навчання.

Підготував

Володимир Школьний за інф. РТФ

Довідково:

Компанія "Huawei" реалізує міжнародний проєкт "Насіння для майбутнього" з 2008 року. В Україні програма діє з 2016-го. Станом на 30 червня 2021 року програма була реалізована в 131 країні, охопивши майже 9000 студентів.

Надія Вдовенко

Від історії давньої – до сучасної

"Після захисту кандидатської дисертації саме в КПІ я розпочав роботу як фахівець-історик", – згадує **Сергій Чолій**, доцент кафедри історії, удостоєний звання "Молодий викладач-дослідник" у 2019 та 2020 роках. А розпочалося все з історичного факультету КНУ ім. Тараса Шевченка, який Сергій закінчив у 2008 році. Там же навчався в аспірантурі, де 2013-го захистив кандидатську дисертацію "Формування австро-угорських збройних сил у внутрішній політиці Монархії Габсбургів". Робота виконувалася спільно з аспірантською програмою Віденського університету "Австрійська Галичина та її міжкультурна спадщина" та кількома іншими європейськими науковими інститутами. А затишність до історії давньої переросла у вивчення історії нинішньої.

На кафедрі історії Сергій Васильович послідовно обіймав посади викладача, старшого викладача, доцента. Кафедра не є випусковою, але педагог упродовж багатьох років займається організацією щорічної студентської науково-практичної конференції "Україна: історія, культура, пам'ять", яку проводить кафедра історії КПІ ім. Ігоря Сікорського. Крім викладацької діяльності, він активно провадить наукові розвідки у сфері модерної та сучасної історії за кількома напрямками. Перш за все, це традиції військового комплектування в Європі XIX-XXI століть, де молодий вчений досліджує центральноєвропейський та український досвід чоловічого населення під час військової служби. По-друге, це історія навколишнього середовища (environmental history) і міграцій, спричинених екологічними та політичними факторами.

Крім того, впродовж 2017-2020 років Сергій Чолій був керівником наукового проєкту, який виконувався на ФСП, – "Удосконалення людського капіталу як фактор підвищення мобілізаційного потенціалу України". Це дослідження, фінансоване за рахунок гранту МОН України

Традиційно в університетському конкурсі "Молодий викладач-дослідник" перемагають представники технічних факультетів. Тим приємніше розповісти про молодого науковця, історичні розвідки якого є цікавими й сучасними, їх публікують міжнародні видання.



Сергій Чолій

для молодих учених, зібрало інтердисциплінарну команду молодих науковців (відповідальний виконавець – к. філос. н. Олена Акімова), які працювали над вирішенням важливої й актуальної в сучасних умовах суспільної проблеми. У роботі теоретично окреслено різні параметри такого явища, як мобілізація в політичному, суспільному, економічному та військово-житті країни, здійснено аналіз практичного застосування мобілізаційних про-

цесів у державній політиці та юридично-правовій діяльності. Таким чином встановлено, що під час зростання соціальної та політичної напруженості між державами та в самих державах, суспільства, за наявності відповідного мобілізаційного потенціалу, здатні до вирішення завдань виживання та пристосування.

Слід зауважити, що у своїй науковій діяльності Сергій Васильович активно співпрацює з іноземними навчальними та науковими установами, бере участь у роботі наукових конференцій, літніх шкіл, публікується в міжнародних виданнях, зокрема і тих, що індексуються в наукометричних базах Scopus і Web of Science. Як історик С.Чолій проводить активний пошук нової інформації шляхом щорічних архівних та польових досліджень. Серед іншого, його зацікавили літня школа "Полісся як ландшафт інтервенції" Інституту історичних досліджень Східної Європи імені Гердера, м. Марбург (2018), дослідницька програма Німецького історичного інституту у Варшаві (2021) тощо.

Молодий дослідник є автором більш ніж 30 наукових публікацій. Серед них монографія "Мобілізація на периферії. Військовий обов'язок як фактор модернізації імперії Габсбургів 1868-1914" (2016), статті "Війна як модель руху населення в сучасному світі..." (Berlin: Duncker&Humblot, 2020), "Громади у Фукусімі та Чорнобилі – сприятливі та стримуючі фактори відновлення в районах ядерних катастроф" в "Демографія катастроф: вплив на населення та місце" (Springer Nature, 2020), "Мобілізація в постсоціалістичних просторах: між імперативами модернізації і загрозами демодернізації" (Politics, 2018) та інші. Публікації допомагають пізнати історію, провести паралелі з сьогоденням, є підґрунтям до розуміння можливих сценаріїв розвитку.

Надія Вдовенко

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

КПІ та партнери з Ізраїлю: розпочинаємо спільні проекти гуманітарного спрямування

КПІ ім. Ігоря Сікорського 29 жовтня відвідала делегація Посольства Держави Ізраїль в Україні у складі першого секретаря, глави департаменту у справах громадськості посольства Александри Бен Арі, координаторки проектів посольства Діани Журомської та інших. З гостями зустрілися перший проректор КПІ ім. Ігоря Сікорського академік НАН України Юрій Якименко, директорка департаменту міжнародного співробітництва Алла Ковтун, декан факультету соціології і права Яна Цимбаленко, начальниця відділу професійної орієнтації – центру розвитку кар'єри Наталія Пожарська, заступниця декана факультету лінгвістики Ольга Демищенко.

Учасники зустрічі обговорили можливість участі КПІ в спільних з Холонським інститутом технологій, Ізраїльським технологічним інститутом та Охматдитом МОЗ України соціальних проектах за підтримки Посольства Держави Ізраїль в Україні. Під час розмови було досягнуто згоди щодо можливості створення

проектів за пропозиціями вчених і розробників КПІ. Це мають бути проекти міждисциплінарного характеру, наприклад, на перетині цифрової медицини, педагогіки, художнього дизайну, роботи з дітьми з обмеженими можливостями, стартап-підходів до тем проектів із залученням студентів КПІ.

Александра Бен Арі розповіла про головну мету зустрічі: "Це обговорення дуже важливої теми – безбар'єрність, інклюзія, робота з дітьми. У нас є проекти, які ми хотіли б здійснювати спільно з КПІ, як з дитячими лікарнями, так і з дітьми з обмеженими можливостями".

Коментуючи результати зустрічі, Юрій Якименко сказав: "Взагалі, це благородна місія, тому що мова йде про співпрацю у справі покращення життя

дітей з особливими потребами, надання їм більш широких можливостей як у галузі інклюзивної освіти, так і в інших сферах діяльності. Таке завдання збігається з тим, чим займаються на факультеті соціології і права наші студенти, які готуються стати фахівцями соціальної роботи, а також соціальна студентська служба". Він також відзначив важливість таких проектів для студентів, які навчаються на факультеті біомедичної інженерії, зокрема й з огляду на можливість впровадження у життя їхніх розробок, що допомагатимуть дітям з особливими потребами вести повноцінне життя в соціумі.

У підсумковій частині зустрічі сторони домовилися про подальшу співпрацю КПІ з університетськими партнерами

Ізраїлю за підтримки посольства з усіх напрямів, які було визначено. Отож посольство надішле до університету перелік своїх пропозицій щодо конкретних видів подальшої співпраці. Це можуть бути вебінари, лекції фахівців, виставки, круглі столи тощо.

Володимир Школьній

Довідково:

Безбар'єрність – це забезпечення рівних прав та можливостей для всіх, і зокрема для тих, хто відчуває на собі наявні в суспільстві обмеження.

Інклюзія – це процес, який передбачає доступність до соціального життя всіх категорій людей, незалежно від їхніх фізичних, психічних, інтелектуальних або ж інших особливостей.



● КОНКУРС ●

● КОНКУРС ●

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантної з 12.12.2021 р. посади завідувача аспірантури та докторантури (вища освіта (магістр, спеціаліст); стаж роботи на педагогічних, науково-педагогічних посадах не менше 3 років; вільне володіння державною мовою)

на заміщення вакантної з 12.12.2021 р. посади завідувача кафедри (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора наук відповідно до профілю кафедри, вчене звання; стаж роботи на наукових, науково-педагогічних посадах не менше 5 років; вільне володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри обчислювальної техніки

на заміщення вакантних посад завідувачів кафедр (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора наук відповідно до профілю кафедри, вчене звання; стаж роботи на наукових, науково-педагогічних посадах не менше 5 років; вільне володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри автоматизації електротехнічних та мехатронних комплексів;
– кафедри радіотехнічних систем;
– кафедри хімічного, полімерного та силікатного машинобудування;
– кафедри прикладної фізики;
– кафедри інтелектуальної власності та приватного права;

– кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права;
– кафедри фізичного матеріалознавства та термічної обробки;
– кафедри економічної кібернетики

на заміщення вакантної з 07.12.2021 р. посади професора (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата*) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років; вільне володіння державною мовою) по кафедрах:
– кафедри філософії

на заміщення вакантних з 01.01.2022 р. посад професорів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата*) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років; вільне володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри інформаційно-вимірювальних технологій;
– кафедри телекомунікацій;
– кафедри інформаційно-комунікаційних технологій та систем;
– кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права (2 посади)

на заміщення вакантних з 26.01.2022 р. посад професорів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата*) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує;

стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років; вільне володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри системного програмування і спеціалізованих комп'ютерних систем;
– кафедри програмного забезпечення комп'ютерних систем

на заміщення вакантних посад професорів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата*) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років; вільне володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри відновлюваних джерел енергії;
– кафедри фізичного матеріалознавства та термічної обробки

* Для кандидата наук обов'язковим є вчене звання професора.

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту: віхи історії

У 2021 році знаменну дату – 75 років з дня заснування – відзначає Інститут енергозбереження та енергоменеджменту КПІ ім. Ігоря Сікорського

На початку шляху

Історія ІЕЕ починається з далекого 1946 року. Країні в ті далекі тяжкі повоєнні часи були надзвичайно потрібні висококваліфіковані фахівці для гірничо-видобувної та паливно-енергетичної промисловості. Постановою Ради Міністрів СРСР у Київському політехнічному було відкрито гірничий факультет (ГФ), який якнайшвидше повинен був розпочати підготовку інженерів для гірничо-видобувної промисловості країни. У 1946 році відбувся перший набір студентів новоствореного факультету.

Біля витоків факультету стояли академіки АН УРСР О.Н.Щербань, Н.А.Стариков, В.Б.Сологуб, членкор. АН УРСР П.С. Кучеров, професори М.М.Жуков, Є.Я.Іванченко, А.Г.Михайлов, В.В.Царицин, В.І.Кравець, В.М.Винославський, доценти О.М.Кузнєцов, І.П.Філь, П.Ф.Рибченко, О.О.Вопілкин та інші.

значному попиту на спеціалістів-гірників, на факультеті створюються нові кафедри гірничого профілю: рудникової вентиляції, гірничих машин, геології та рудничого транспорту. Вони забезпечували якісну підготовку студентів усіх спеціальностей гірничого факультету з питань механізації гірничих робіт, вентиляції та безпеки праці. Завдяки таким якісним змінам ГФ у 1953 році підготував для гірничих підприємств 244 фахівці, а в 1957-му – 264.

У 1959 році почалася підготовка фахівців за новою спеціальністю "Електрифікація та автоматизація гірничих робіт". Уперше в країні в 1961 році відбувся випуск 29 гірничих інженерів-електриків та інженерів з автоматизації.

У подальшому гірничий факультет пройшов довгий шлях становлення та розвитку. Змінювалися часи та умови роботи, але попри всі труднощі, зростав авторитет факультету, і він завжди гідно



А.В.Праховник (1997-2012). З 2013 року і до сьогодні Інститут енергозбереження та енергоменеджменту очолює д.т.н., проф., лауреат Премії ім. С.О.Лебедева НАН України С.П. Денисюк.

Ці видатні особистості віддавали всю свою невтомну енергію, таланти, можливості, духовні цінності і мудрість для становлен-

(ФГЕМА). А 1974 року ФГЕМА отримав омріяні власний навчальний корпус (№22) і гуртожиток (№16).

Викладацький та науковий склад кафедр постійно і традиційно поповнювався за рахунок талановитих випускників. На чолі кафедр стояли відомі вчені, які окрім навчального процесу, разом з колективами кафедр активно займалися науковою діяльністю. Кожна кафедра створювала наукові і навчальні лабораторії, які відповідали навчальним потребам та науковому рівню того часу.

На кафедрі електропостачання під керівництвом проф. В.М.Винославського було створено наукову школу з електропостачання, яка займалася питаннями оптимізації режимів електроспоживання, систем електроспоживання гірничих підприємств, систем електропостачання тощо. У 1970-1980 рр. під керівництвом професора А.В.Праховника було створено науковий напрям з управління електроспоживанням. На кафедрі було засновано Науково-інженерний центр енергозбереження, який пізніше було перетворено на НДІ автоматики та енергетики "Енергія", який тепер очолює доцент, лауреат Державної премії України В.П.Калінчик.

У 1967 році на факультеті було засновано одну з найвідоміших і найуспішніших кафедр факультету – кафедру автоматизації гірничої промисловості. До 1973 року її завідувачем був доцент Г.М.Янчук. З 1973 по 2006 рік її традиції продовжив відомий вчений проф. В.М.Чермалих – фахівець з великим виробничим досвідом, який створив авторитетну наукову школу автоматизованого електроприводу з напівпровідниковими перетворювачами. На кафедрі активно розвивалися дослідження в галузі автоматизованих систем керування та автоматизації машин і технологічних комплексів. З 2006 року очільником кафедри, яка отримала нову назву – автоматизації управління електротехнічними комплексами, є відомий вчений проф. В.П.Розен.

У 1957-1991 рр. під керівництвом професорів В.В.Царицина і О.А.Пирського, які один за одним очолювали кафедру технології та механізації гірничих робіт, сформувалися наукові напрями розробки ефективних геотехнологій, механізації гірничих робіт, створення високоефективного породоруйнівного інструменту.

Однією з найстаріших кафедр на факультеті є кафедра охорони праці, яку з року заснування (1962) по 1973 рік очолював доц. В.І.Кравець, а з 1973 по 2007 рік – лауреат Державної премії України проф. К.Н.Ткачук. За ініціативою та участю останнього в 1994 р. було створено Національний науково-дослідний інститут охорони праці, в якому з 1994 по 2000 рік він працював на посаді директора. З 2007 року кафедрою з новою назвою "Охорона праці, промислової та цивільної безпеки" завідує проф. О.Г.Левченко.

Фахівців з електромеханіки для паливно-енергетичного комплексу готувала заснована ще 1949 року кафедра гірничої електромеханіки. Першим її завідувачем з 1949 по 1953 рік був відомий вчений проф. Е.Я.Іванченко. Перший випуск гірничих інженерів-електромеханіків відбувся в 1951 році. З 1953 по 1966 рік кафедру очолював професор В.М.Винославський. У 1989 році діяльність кафедри гірничої електромеханіки була відновлена (відтоді і до 2021 року її керівником був доцент, а згодом професор С.П.Шевчук). У 1995 році кафедра отримала нову назву – кафедра електромеханічного обладнання енергоємних виробництв.

З 1991 року базова кафедра технології і механізації гірничих робіт (ТМГР) починає підготовку фахівців з екології та охорони навколишнього середовища (завідувач кафедри – проф. О.А.Пирський). У 1993 році на базі цієї кафедри було створено кафедру підземного будівництва, керівником якої став проф. В.Г.Кравець. Кафедра готувала фахівців за спеціальностями "Шахтне та підземне будівництво" і "Розробка родовищ корисних копалин". Упродовж подальших років кафедру під новою назвою (геоінженерії) очолювали проф. В.Г.Кравець, доц. С.М.Стовпник, проф. О.О.Вовк.

У 1993 році створено кафедру інженерної екології для підготовки фахівців зі спеціальностей "Екологія гірництва" та "Екологія енергетики". Багато років її керівником був проф. О.А.Пирський. Після нього кафедру успішно очолювали проф. А.Г.Смірнов, доц. А.І.Крючков, проф. І.А.Лучко, проф. К.К.Ткачук.

Важливою віхою в подальшому розвитку факультету стала реалізація "Комплексної державної програми з енергозбереження". В 1997

Декани і наставники ГФ–ФГЕМА–ГТФ–ІЕЕ



О.М. Кузнєцов,
декан ГФ
1946-1948 рр.



Г.К. Розкошний,
декан ГФ
1948-1950 рр.



В.І. Кравець,
декан ГФ
1951-1958 рр.



В.М. Винославський,
декан ФГЕМА
1958-1988 рр.



О.А. Пирський,
декан ФГЕМА
1988-1993 рр.



В.В. Смірнов,
декан ГТФ
1993-1997 рр.



А.В. Праховник,
директор ІЕЕ
1997-2012 рр.



С.П. Денисюк,
директор ІЕЕ
з 2013 р.

Попри нелегкі повоєнні часи, студенти гірничого факультету КПІ забезпечувалися підвищеною стипендією, мали привабливу гірничу форму, яка вигідно відрізняла їх від студентів інших вишів. Таке піклування про студентів-гірників стимулювало до навчання. Факультет готував фахівців з надзвичайно важливих для гірничої справи спеціальностей "Розробка родовищ корисних копалин", "Шахтне будівництво", "Гірничі електромеханіка".

З 1946 по 1951 рік факультет підготував 95 гірничих інженерів. Перший їхній випуск відбувся в 1951 році.

Починаючи з 1954 р. завдяки невпинному зростанню авторитету факультету, висококваліфікованим викладацьким кадрам і

відповідав на усі виклики і вимоги часу.

У період реорганізації підготовки гірничих інженерів у країні в 1963 році гірничий факультет було переведено до складу факультету автоматики та електроприладобудування.

Гортаючи сторінки історії факультету, можна констатувати, що на чолі гірничого факультету (згодом – факультету гірничої електромеханіки та автоматики, гірничотехнічного факультету, Інституту енергозбереження та енергоменеджменту) завжди стояли визначні педагоги та науковці – декани О.М.Кузнєцов (1946-1948), Г.К.Розкошний (1948-1950), В.І.Кравець (1951-1958), В.М.Винославський (1958-1988), О.А.Пирський (1988-1993), В.В.Смірнов (1993-1997),

розвитку та підвищення авторитету не тільки факультету, а й КПІ загалом. Достатньо навести лише один приклад самовідданого керівництва факультетом: ветеран та інвалід Другої світової війни, професор, заслужений працівник Вищої школи, улюбленець студентів ФГЕМА Василь Миколайович Винославський був деканом ФГЕМА цілих 30 років – з 1958 по 1988 рік.

Друге народження факультету

У 1967 році сталася знаменна подія, на яку кілька років з хвилюванням чекав колектив гірничого, – друге народження факультету. Щоправда відкрився він уже під новою назвою – факультет гірничої електромеханіки та автоматики

стор. 6 році на базі Інституту енергоменеджменту після його об'єднання з гірничотехнічним факультетом було створено новий навчальний підрозділ – Інститут енергозбереження та енергоменеджменту (ІЕЕ). Тривалий час (1997–2012 рр.) ІЕЕ очолював випускник ФГЕМА, відомий вчений у галузі енергозбереження, професор, лауреат Державної премії та заслужений діяч науки і техніки України А.В. Праховник.

В Україні ІЕЕ став фундатором наукового напрямку та освітньої спеціальності "Енергетичний менеджмент", а спільно з Інститутом електродинаміки НАН України – науково-освітнього напрямку "Інтелектуальні енергетичні та електроенергетичні системи енергоефективних технологій".

У 1997 році до складу ІЕЕ як структурний підрозділ увійшла кафедра теплотехніки та енергозбереження. З 1986 по 2000 рік її завідувачем був проф. С.М. Константинов, з 2000 по 2021 рік – проф. В.І. Дешко, а з 2021 року – доц. І.Ю. Білоус. Упродовж 2007-2015 років відомий вчений проф. В.А. Ярошенко створив на кафедрі потужну наукову школу "Термомолекулярна енергетика".

Сьогодення ІЕЕ

Сьогодні ІЕЕ продовжує розвивати славні традиції, закладені ще в 1946 році, зберігаючи специфіку інституту. Це колектив з високим науково-педагогічним потенціалом викладачів і співробітників, з власним навчальним корпусом № 22, сучасними науковими та навчальними лабораторіями.

В останні роки, у відповідь на вимоги часу і задля підвищення рівня ефективності та якості підготовки фахівців, у КПІ ім. Ігоря Сікорського відбулася реструктуризація підрозділів і департаментів. У її межах пройшла і реорганізація підрозділів ІЕЕ. Тепер до складу інституту входить 5 кафедр: електропостачання; автоматизації електротехнічних та мехатронних комплексів; теплотехніки та енергозбереження; геоінженерії; охорони праці, промислової та цивільної безпеки. Успішно працює НДД "Енергія", 2 науково-дослідні цен-

три (Центр підготовки енергоменеджерів і Центр енергоощадних імпульсно-хвильових конструкцій та технологій) та 3 лабораторії (термомолекулярної енергетики, ресурсо- та енергозбереження, модернізації навчальних модулів).

ІЕЕ готує висококваліфікованих фахівців з енергозбереження та енергоспоживання; енергетичного менеджменту; геотехнічного і міського підземного будівництва; інженерної екології та ресурсозбереження; автоматизації електротехнічних та мехатронних комплексів.

Професорсько-викладацький склад інституту забезпечує високий рівень освітнього процесу з урахуванням сучасних вимог, готуючи гідну молоду зміну з великим професійним і моральним потенціалом, зберігаючи традиції та специфіку інституту, що склалися десятиліттями.

За період свого існування факультети й інститут підготували понад 12000 інженерів і магістрів за різними формами навчання. Нині в ІЕЕ навчається 600 студентів і 40 аспірантів. Освітній процес забезпечують 100 науково-педагогічних працівників, з них 22 – доктори наук, професори та 53 – кандидати наук.

Випускники та викладачі інституту захистили понад 30 докторських та 280 кандидатських дисертацій. Опубліковано більше 6000 наукових праць, отримано близько 650 авторських свідоцтва та патентів на винаходи, видано понад 100 підручників, навчальних посібників та монографій. В інституті видаються два наукових фахових журнали – "Енергетика: економіка, технології, екологія" і "Геоінженерія".

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту бере активну участь у виконанні міжнародних проєктів за напрямками підвищення ефективності вищої освіти, наукових розробок з енергозбереження, енергоменеджменту, містобудування, екологічного захисту довкілля та охорони праці.

Інститут має давні й тісні наукові та освітні зв'язки з багатьма університетами світу. В ньому навчалися і навчаються студенти з країн Європи, Азії, Африки, Пів-



Далекий 1951 рік. Перші гірники – випускники КПІ

денної Америки. Викладачі та науковці інституту направлялися за кордон для роботи у вишах, стажування, передачі досвіду роботи другим країнам.

Інститут пишається своїми колишніми й нинішніми викладачами та працівниками – лауреатами Державних премій в галузі науки і техніки України В.М.Винославським, В.Б.Сологубом, К.Н.Ткачуком, В.Г.Кравцем, О.О.Вовк, В.І.Ляльком, М.Г.Поповичем, А.В.Праховником, В.П.Калінчиком, В.В.Прокопенком, Л.І.Несен, а також лауреатами Державних премій інших країн А.Г.Смірновим (Державна премія Литви), О.О.Вовк (Державна премія Литви), В.І.Котом і С.П. Фіщенком (обидва лауреати Державної премії СРСР з науки і техніки).

Наукові напрями ІЕЕ представлені школами відомих в Україні вчених – академіків НАН України О.Н. Щербаня, М.А.Старикова, членів-кореспондентів НАН України В.І. Лялька, В.І.Сологуба, П.С. Кучерова, професорів В.В. Царицина, В.А. Ярошенка, А.В. Праховника, В.М. Чермалиха, О.А. Пирського, В.Г. Кравця, А.М. Самедова, А.П. Кічигіна, О.О. Вовк, К.Н. Ткачука, В.І. Дешка, В.В. Зоріна, С.П. Денисюка,

В.Д. Воробйова, В.П. Розена, В.Ф. Скриля, М.Г. Поповича, В.Д. Лепорського та інших

Не лише в КПІ ім. Ігоря Сікорського, але й у багатьох країнах світу добре відома діяльність міжнародного студентського радіотехнічного клубу "Політехнік" UT7UZA. Команда клубу неодноразово ставала чемпіоном світу, Європи, України, переможцем великих міжнародних змагань. Ось уже упродовж 45 років успішно керує клубом викладач кафедри геоінженерії Микола Сергієнко UX0UN.

Шанувальникам прекрасного добре відоме ім'я заслуженого працівника ІЕЕ і університету, керівника Арт-галереї "ЕХО", лауреата та переможця багатьох мистецьких конкурсів, майстра прикладного мистецтва, музиканта і поета Володимира Пушкіна, який зі своїми однодумцями проводить урочисті свята і вистави, а також чудові художні виставки для студентів і співробітників ІЕЕ та КПІ.

Студенти ІЕЕ беруть активну участь у науковій роботі, виступають на багатьох олімпіадах і наукових конференціях, стаючи їх переможцями і призерами. Вони активні і в художній творчості, тож відомі своїми талантами не лише

в університеті, а інколи й далеко за його межами. Як не згадати в цьому контексті випускника факультету Анатолія Мокренка – гірника-геолога, який став всесвітньо відомим оперним співаком, народним артистом України і Радянського Союзу.

Інститут ІЕЕ не забуває про своїх випускників, які після закінчення КПІ знайшли свою долю та роботу в різних куточках України і світу. Тут активно працює та проводить зустрічі з ветеранами і випускниками ІЕЕ "Громадська організація ветеранів та випускників ІЕЕ".

Ювілей альма-матер – це чудова можливість озирнутися назад, переосмислити минуле і рухатися далі. Згадуючи історію ІЕЕ, ми вкотре усвідомлюємо, що усіма надбаннями ми завдячуємо багаторічній складній праці всього колективу, творчому співробітництву з виробничниками, науковцями та нашими випускниками.

*Сергій Денисюк,
директор ІЕЕ,
Анатолій Ган,
Олександр Данілін,
Вадим Ткаченко,
заступники директора ІЕЕ,
Юрій Шульга, Микола Сергієнко*



"Знов приходить юнь і шумлять літа". Щасливі випускники-магістри ІЕЕ

АЛГОРИТМИ ДОЗВІЛЛЯ

Цього року відпочинок співробітників КПІ ім. Ігоря Сікорського та членів їхніх родин традиційно відбувався на університетських оздоровчих базах – ОК "Маяк", СВСТ "Сосновий" та СОТ "Політехнік". Як і торік, через карантинні обмеження бронювання путівок здійснювалося в онлайн-режимі. Як виявилось, таке бронювання є зручним і безпечним способом придбання путівок. До того ж, система сервіс-бронювання була модернізована та налаштована спеціально так, щоб усі охочі, маючи доступ до Інтернету, могли оформити путівку з будь-якої точки. Членам профспілки працівникам і аспірантам, а також їхнім дітям та онукам водночас враховувалося здешевлення путівок від профкому.



Оздоровчий сезон 2021: деякі підсумки

Сезон на базах ОК "Маяк" та СВСТ "Сосновий" розпочався з прийому відпочивальників у режимі "бази вихідного дня" з 14 червня. Від 28 червня було розпочато повноцінний оздоровчий сезон. Він тривав по 4 вересня, а СОТ "Політехнік" приймає відпочивальників і тепер, адже працює він протягом року.

Реалізація путівок з харчуванням до ОК "Маяк" та СВСТ "Сосновий" проводилася на фіксовані дати заїздів на 12 або 6 днів. Однак була можливість придбати путівку і без харчування. Цього року на базі "Маяк" було змінено формат харчування – в ідальні було встановлено лінію роздачі їжі. Це дозволило урізноманітнити та збалансувати меню, в якому було представлено на вибір декілька перших і других страв, фрукти, овочі, хлібобулочні вироби, напої та інше.

Відпочивальникам пропонувалося багато розваг. Отож в ОК "Маяк" проводилися різноманітні квести для дітей, змагання з кіберспорту, турніри з волейболу та на-

стільного тенісу, концерти талантів, показ мультфільмів і фільмів у кінотеатрі, вечірні кіносеанси просто неба, а також багато іншого. У СОТ "Політехнік" було організовано свято Івана Купала, усім учасникам квестів і змагань були вручені символічні призи. Відпочивальники мали можливість пограти в теніс, волейбол і більярд та, звичайно ж, насолодитися відпочинком на природі й купанням у Київському морі. На всіх базах відпочинку було проведено фотоконкурс, участь у якому взяли всі охочі.

Слід відмітити, що в період підготовки до початку оздоровчого сезону на базах відпочинку було проведено поточні ремонти житлових кімнат, сантехнічних вузлів, електричних мереж, пожежної сигналізації, збільшено та облаштовано місця для відпочинку. На всіх базах встановлено нові спортивні майданчики, оновлено дитячі майданчики та закуплено спортивний інвентар. Звісно, частково оновлено номерний фонд з поліпшенням умов проживання. Допомогу в

придбанні та облаштуванні спортивних, дитячих майданчиків та придбанні спортивної інвентарю надав об'єднаний профком.

Під час відпочинку на базах виконувалися протиепідемічні заходи – поверхні оброблялись дезінфікуючими розчинами, витримувалась необхідна дистанція між столами в ідальнях, персонал працював у захисних масках, було закуплено необхідну кількість антисептиків, пірометрів, медичних масок. Більшість працівників баз відпочинку були вакцинованими.

У підсумку, за минулий сезон в ОК "Маяк" відпочили 2300 осіб, з них 795 працівників КПІ, 166 їхніх дітей та онуків, 450 студентів. У СОТ "Політехнік" – 1714 осіб, із них 289 працівників. СВСТ "Сосновий" прийняв 491 особу, з них 116 працівників.

Окрім відпочинку на університетських базах, працівники-члени профспілки цього року мали можливість відпочити разом з дітьми на пільгових умовах в оздоровчих закладах, які були запропоновані Київ-

ською міською організацією профспілки працівників освіти і науки України. На базі відпочинку "Медик" (сmt. Затока, Одеська обл.) відпочили 15 осіб, на базі лікувально-оздоровчого комплексу "Сідус" (сmt. Східниця, Львівська обл.) – 14 осіб. Тривалість змін у цих закладах складала 14 днів. Працівники сплачували за себе та дітей 50% вартості путівки. Члени профспілки мали також можливість оздоровити своїх дітей шкільного віку в дитячих закладах санаторного типу лікувально-оздоровчих комплексів "Верховина" (сmt. Верховина, Івано-Франківська обл.) та "Карпатські зорі" (м. Косів, Івано-Франківська обл.). Загалом до цих закладів було направлено 29 дітей.

Для членів профспілки, які потребують за показаннями лікарів санаторно-курортного лікування, профком виділяв путівки в санаторії на пільгових умовах. Було надано 34 путівки в санаторії України. Найбільшим попитом користувалися путівки в санаторії "Червона калина" (с. Жобрин, Рівненська обл.) – 16 путівок, "Жовтень" (Конча-Заспа) – 8 путівок, "Авангард" (м. Немирів, Вінницька обл.) – 4 путівки, "Поділля" (м. Хмельник, Вінницька обл.) – 2 путівки.

Тепер осінь, триває сезон "тихого полювання" – збору грибів. Отже запрошуємо вас, шановні співробітники, у СОТ "Політехнік". Він працює протягом року і має спальний корпус з усіма зручностями, який опалюється. В ньому можна комфортно розміститися в номерах для двох, чотирьох або шести осіб. Будемо раді бачити вас!

Усі відповіді на запитання стосовно розміщення на базах відпочинку університету можна отримати за тел.: 098 946 14 73, 066 956 69 68, e-mail: ozdorovlennya.kpi@gmail.com.

За інф. департаменту майнових і соціальних питань та профкому КПІ ім. Ігоря Сікорського

Довідково:

ОК "Маяк" розташований на березі Чорного моря у сmt. Лазурне Херсонської області. **СОТ "Політехнік"** – у мальовничому куточку серед лісостриги на березі Київського водосховища у с. Глібівка Київської області. **СВСТ "Сосновий"** – у зеленій зоні на березі Дніпра в м. Українка Київської області.



**«КИЇВСЬКИЙ
ПОЛІТЕХНІК»**

газета Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

<https://www.kpi.ua/kp>

Ресстраційне свідоцтво Кі-130 від 21. 11. 1995 р.

Головний редактор: Д.Л. СТЕФАНОВИЧ
Провідний редактор: Н.Є. ЛІБЕРТ
Дизайн та комп'ютерна верстка: І.Й. БАКУН
Підготовка матеріалів: О.В. НЕСТЕРЕНКО
Коректор: О.А. КІЛІХЕВИЧ

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. Позиція редакції не завжди збігається з авторською.



03056, м. Київ, вул. Політехнічна, 14, корп. №16, кімната № 126



gazeta@kpi.ua



(044) 204-85-95

Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", м. Вінниця, вул. Чехова, 12-А
Тираж 250